

להזמנת גיליון ראשון חינם של המגזין היכנסו לאתר ערוץ 14:
magazine.now14.co.il

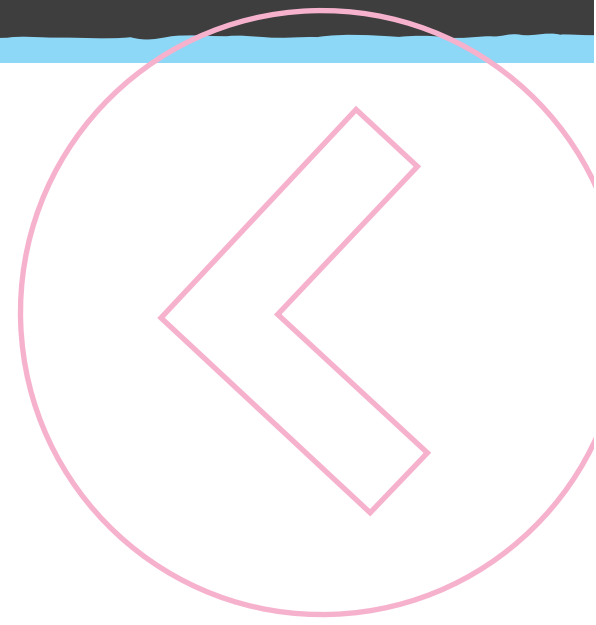
בלתי הפוך

קטינים בישראל מקבלים באישור רפואי תרופות לסירוס כימי שאפילו פדופילים מורשעים כבר אינם מקבלים, ובקצה הדרך הם מובלים לניתוחים קשים שעדיין נחשבים ניסיוניים • במסמך מצמרר ד"ר טל קרויטורו מביאה עדויות ומתארת כיצד משכנעים ילדים ובני נוער שהם נולדו בגוף הלא נכון, משקרים להם שהם יכולים לשנות את מינם ומסלילים אותם לסירוס כימי ולכריתת איברים בריאים • כך הופכים עוד ועוד מילדי ישראל לטרנסג'נדרים

ד"ר טל קרויטורו

גל: "לאחר הניתוח נסעתי באוטובוס בחזרה לדירת החדר המעופשת שגרתי בה בדרום תל אביב, כשאין לי אפשרות לעמוד על הרגליים ולדאוג לעצמי לתרופות. רק אחרי הניתוח הבנתי שאני בצרות צרורות ושפשוט נגררתי לסיטואציה איומה ונוראה"

יש קפיצות של אלפי אחוזים בפניות של ילדים למרפאות המגדר בתוך שנים אחדות. היו אמורים להיות גדודי חוקרים בנושא אפילו אם הייתה רק קפיצה של עשרות אחוזים. במקום זה משתיקים את מי שמעז לדבר על כך

יגיע, "כי יש דתיים" (אני אישה חילונית). אני זוכרת את התאריך שבו התעוררתי למתרחש בישראל והתחלתי לדבר על הנושא בפומבי בעברית. זה היה ביולי 2021, בעודי קוראת כתבה על מרפאת המגדר באיכילוב, שלפיה הכינוי ילד בן 11 וילדה בת 13 באמצעות שאיבת תאי מין לקראת הסירוס הכימי שהם אמורים לעבור בהליך שהציבור מכנה "שינוי מין", בהתעלמו מחוסר היכולת לשנות את המין, שבגיניו איש מעולם לא שינה את מינו. על אידאולוגיית המגדר ועל נזקיה נכתבו נהרות מילים. את התיאורים המזעזעים באמת חסכתי מכס. אנסה להסביר את הדברים הבסיסיים שכל אורח ישראלי צריך לדעת על המתרחש ועל הסכנה המתהווה בשל אידאולוגיה רעילה ורגרסיבית המאיימת בעיקר על ילדים ועל נשים אך בעצם על כולנו.

שהופנו כלפי רולינג וה"טרנסופוביה הנוראה", כפי שמכרו לי את מה שאמרה, ובין מה שאמרה בפועל, עורר אותי מתרדמת וגרם לי לצלול לעומק אידאולוגיית המגדר.

הילד הטרנס

שני שינויים אדירים חלו בקהילה הטרנסג'נדרית העולמית וחלחלו לישראל. האחד הוא הכחשת המציאות הביולוגית, כאילו גבר המזדהה כטרנסית הוא אישה לכל דבר. הודעו עתי לגלות את הפגיעה בזכויות נשים המתבטאת בהכנסת גברים כאלה לכלא נשים, לספורט נשים, למלתחות נשים וכדומה.

השינוי השני הוא התעצמות תופעת ה'ילד הטרנס'. בשנים שהשקעתי את הזמן הרב ביותר בהתנדבות בקהילת הטרנסג'נדרים (2003-2011) זו הייתה תופעה נדירה ביותר, ופתאום בתוך שנים אחדות יש קפיצה של אלפי אחוזים בפניות של ילדים למרפאות המגדר. היו אמורים להיות גדודי חוקרים בנושא אפילו אם הייתה רק קפיצה של עשרות אחוזים. במקום זה משתיקים את מי שמעז לדבר על כך.

במשך שנה וחצי רק קראתי עוד ועוד מחקרים, עדויות וחומרים בשפה האנגלית בעודי חיה בגן עדן של שוטים, כאילו זה משהו שקורה שם בחו"ל, אך לארץ לא

"בית החולים והוועדה שארגן משרד הבריאות רצחו אותי בעודי בחיים. כעת אני נראה אישה גמלונית וסינתטית, ולעולם לא אצליח להחזיר את הבחור נעים ההליכות שהייתי. ואם זו לא סדום ועמורה מודרנית, מה היא סדום? לתחושותי, לא אצליח לשרוד בבדידות הנוראית ובדיכאון, בהיחלשות הנפש והגוף. אבל ארצה שמי שרק מעז לייעץ או לעבור הליך נוראי כפי שאני עברתי, יפנים ויתרחק כמו מאש אוכלת מאותו הליך הנקרא שינוי מין."

מחילת הארנב

לפני שאתחיל את המאמר, הרשו לי להציג את עצמי. שמי טל קרויטור, ואני דוקטור לעבודה סוציאלית ומטפלת בטראומה. שש עשרה שנים, מ-2003 ועד 2019, התנדבתי ועבדתי עם הקהילה הטרנסג'נדרית בישראל. בין השאר הנחיתי כמה שנים שתי קבוצות תמיכה לאנשים טרנסג'נדרים: בקבוצה לצעירים שימשתי מנחה נוספת, ובקבוצה לטרנסג'נדרים ערבים הייתי מנחה יחידה. כמו כן תרמתי כסף למלגות לימודים לאנשים טרנסג'נדרים, העסקתי אנשים טרנסג'נדרים, השתתפתי בהפגנות על זכויותיהם וטיפלתי בהם במחיר מוזל או פרו בונו.

ההתעוררות שלי קרתה בסוף שנת 2019, כשיום אחד מתוך שיעמום הלכתי לראות מה אמרה ג'יי קיי רולינג, מחברת סדרת ספרי 'הארי פוטר', שבגין דברים אלו זכתה למטחי שנאה על היותה "טרנסופובית". דיברו על זה הרבה בחוגים שהסתובבתי בהם, והחלטתי לראות בעצמי במה מדובר. ברגע שהתחלתי לבדוק בעצמי במקום להסתמך על תיווכם של אחרים נפלתי למחילת הארנב. נתקלתי בדברים שאילו הייתי נתקלת בהם לפני כן, הייתי מתקוממת מזמן.

זה מה שאמרה אז רולינג, בתרגום חופשי: "התלבשו איך שבא לכם. קראו לעצמכם איך שבא לכם... אבל לגרום לפיטורי נשים מפני שהן מציינות שמין ביולוגי הוא דבר אמיתי?" רולינג נדרשה לפיטורי מומחית לענייני מס בבריטניה, מאיה פרוסטייטר, שמחתה על כוונת הממשלה לאפשר לאדם להחליט בעצמו מה מינו בהתקשרות עם גורמי תעסוקה. פרוסטייטר צייצה על כך בטוויטר הפרטי שלה. הפער העצום בין השנאה והאיומים

נולדתי בפריפריה של ישראל, בן בכור להורים צעירים, מספר גל (שם בדוי, הפרטים המלאים שמורים במערכת). "קבעתי פגישה עם א' מהוועדה לשינוי מין בבית החולים. בתוך מפגשים מספר, ללא טיפול עוקב, קבעו לי תור לניתוחים. כעבור כמה חודשים עברתי פרוצדורה אלימה ששמה נישוי פנים (FFS), שבמהלכה, נגד הסיכום איתי, כרתו לי את עצמות הלחי. זה גרם בהמשך לנפילה של הפנים, שאין להן במה להיאחז. עד עצם היום הזה לא הואילו בבית החולים לשמוע לקול תחינתי ולתקן זאת.

"במהלך אותה שנה, פחות משנה מרגע הפנייה הראשונית וחודשיים אחרי הניתוח הקודם, גם עברתי ניתוח שבו נכרתו לי איברי הרבייה. זה היה כשחייתי עדיין כבחור, ללא סוציאליזציה של אישה. לא הבנתי לעומק את עניין ההרחבות. לא דובר על מתן הורמונים לכל חי. "לאחר הניתוח נסעתי באוטובוס בחזרה לדירת החדר המעופשת שגרתי בה בדרום תל אביב, כשאין לי אפשרות לעמוד על הרגליים ולדאוג לעצמי לתרופות. רק אחרי הניתוח הבנתי שאני בצרות צרורות ושפשוט נגררתי לסיטואציה איומה ונוראה.

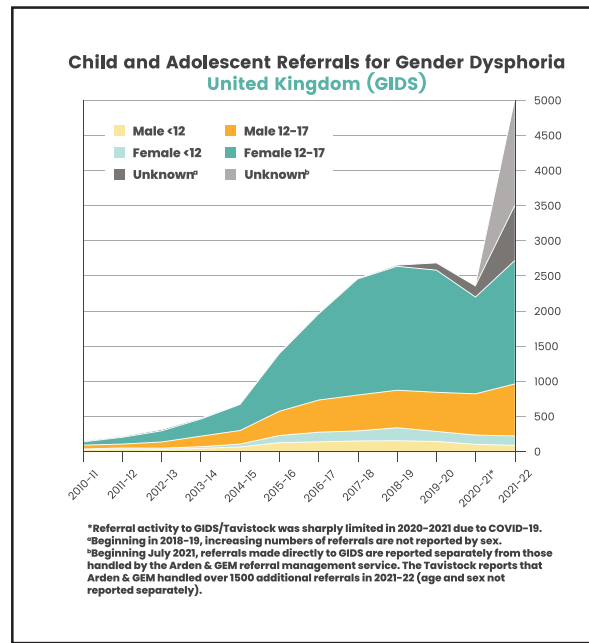
צילום: שאטרסטוק

קירה בל. צילום: מתוך ריאיון ל-BBC

קירה בל: "ככל שהתקדם המעבר המגדרי שלי כך הבנתי שאיני גבר ולעולם לא אהיה. חמש שנים לאחר שהתחלתי את המעבר הרפואי להיות גבר התחלתי בתהליך של מעבר חוזר"

קירה בל: "זכרתי שכיילדה בת 14 חשבתי שהורמונים וניתוחים יהפכו אותי למישהו שנראה כגבר. עכשיו הייתי האדם הזה, אבל הבנתי שאני מאוד שונה פיזית מגברים. החיים כגבר טרנס עזרו לי להכיר בהיותי אישה"

עלייה תלולה במספר הפונים למרפאות מגדר בבריטניה. מקור: SEGM.ORG

הדבקה חברתית

דיספוריה מגדרית כמו זו שאבחנו אצל קירה בל היא מצוקה רגשית הנובעת מהפער בין המין המצוי למין הרצוי, בין המין למגדר. ובמילים פשוטות: גברים שטוענים שהם מרגישים נשים ולהפך. קצב הגידול של האוכלוסייה המאוכלסת עם דיספוריה מגדרית אדיר. לפני עשור בסך הכול, בשנת 2013, פורסמה השכיחות של התופעה ב-DSM, ספר האבחנות הפסיכיאטריות של האגודה הפסיכיאטרית האמריקאית. לפי הנתונים שלהם, מהתופעה סובלים זכר אחד מ-10,000 וכשלוש נקבות מ-100,000. כלומר, 0.01% מהאוכלוסייה בקרב גברים ו-0.003% מהאוכלוסייה בקרב נשים.

והנה, פחות מעשור לאחר מכן, בשנת 2021, תשעה מכל מאה בני נוער בארצות הברית דיווחו על פער בין מינם למגדרם. בבריטניה התרחשה בתוך שנים אחדות קפיצה של יותר מ-4,000 אחוזים בשיעור הנערות הפונות למרפאות מגדר (ראו תרשים).

באחד המחקרים שבדק זאת, 86.7% מהנערות עם דיספוריה מגדרית השתייכו לקבוצה חברתית שהיו בה נערות נוספות שהצהירו גם הן שהן 'טרנס' או דיווחו על עלייה בשימוש במדיה חברתית לפני ההתפרצות של הדיספוריה המגדרית. אם כן, קשה להסביר שיעורים כאלה בלי להניח שיש כאן הדבקה חברתית.

"ואז הגיע גיל ההתבגרות, והכול השתנה לרעה. להרבה בני נוער, במיוחד בנות, קשה בגיל ההתבגרות, אבל לא ידעתי את זה. חשבתי שאני היחידה. עוד לפני שמלאו לי 14 סבלתי מדיכאון חמור ומייאוש."

"התחלתי ללכת לפסיכולוג דרך שירות הבריאות הלאומי. מאחר שהתעקשתי שאני רוצה להיות בן, כשהייתי בת 15 הופנתי למרפאת המגדר של טביסטוק ופורטמן בלונדון. שם אובחנתי עם דיספוריה מגדרית, מצוקה פסיכולוגית הנובעת מחוסר התאמה בין המין הביולוגי לתפיסת הזהות המגדרית."

כשהייתה בת 16, לאחר סדרה של שיחות "שטחיות", לטענתה, עם עובדים סוציאליים, קיבלה כל בלוקרים, הורמונים לחסימת ההתבגרות המינית. "הבלוקרים שקיבלתי כשהייתי בת 16 נועדו לעצור את ההתבגרות המינית שלי", היא מספרת. "הרעיון היה לתת לי פסק זמן לחשוב אם אני רוצה להמשיך במעבר המגדרי. פסק זמן זה הכניס אותי למה שהרגיש כמו גיל המעבר, וכלל גלי חום, הזעות לילה וערפול מחשבה."

"בתום שנה של טיפול, כאשר הוצגה לפניי האפשרות להמשיך לגטילת סטוסטרון, קפצתי עליה. רציתי להרגיש כמו גבר צעיר ולא כמו אישה זקנה. הייתי להוטה להתחיל בזריקות ולחוות את השינויים שהן יביאו. כשהייתי בת 20 התחלתי את הניתוחים ששיוו לי מבנה גברי יותר, קול של גבר, זקן של גבר ושם של גבר: קווינס, על שם קווינס ג'ונס."

"אבל ככל שהתקדם המעבר המגדרי שלי כך אני הבנתי שאיני גבר ולעולם לא אהיה. חמש שנים לאחר שהתחלתי את המעבר הרפואי להיות גבר התחלתי בתהליך של מעבר חוזר."

"כשהגעתי למרפאת טביסטוק היו לי כל כך הרבה בעיות, שהמחשבה שלמעשה יש לי רק בעיה אחת שצריך לפתור - היותי זכר בגוף נשי - ניחמה אותי. תפקידם של אנשי המקצוע היה להביא בחשבון את כל המחלות הנלוות שלי, ולא רק לאשרר את תקוותי הנאיבית שאפשר לפתור הכול בהורמונים ובניתוחים. "זכרתי שכיילדה בת 14 חשבתי שהורמונים וניתוחים יהפכו אותי למישהו שנראה כגבר. עכשיו הייתי האדם הזה, אבל הבנתי שאני מאוד שונה פיזית מגברים. החיים כגבר טרנס עזרו לי להכיר בהיותי אישה."

ג'יי קיי רולינג. צילום: שאטרסטוק

פרק א: ההסלמה

המבוגרים שבנו לא גדלו על המילה 'מגדר' אלא הכירו רק את המילה 'מין'. כידוע, מין מתחלק ביונקים לשתי אפשרויות בלבד: זכר או נקבה. יונקים אינם יכולים לשנות את מינם, ואין רצף בין זכר לנקבה; החלוקה בינארית לחלוטין. משום כך אין דרך לשנות מין ביולוגי של אדם; זכר יישאר זכר, ונקבה תישאר נקבה.

המילה מגדר היא מילה שמשמעותה נזילה, וכיום פירושה תחושה פנימית סובייקטיבית של האדם בדבר זהותו: אם הוא מרגיש גבר, אישה או 'אחר'. מבחינת מציאות אובייקטיבית ביולוגית, ואולם אין משהו אחר שאינו גבר או אישה. ואולם מבחינת תחושות פנימיות סובייקטיביות כבר יש יותר ממאה מגדרים, וכל הזמן נוצרים מגדרים חדשים.

עדיין אישה

"הייתי טומבוי קלסית", מספרת קירה בל (Keira Bell) מבריטניה באתר Persuasion. "התלבשתי בבגדי בנים טיפוסיים והייתי אתלטי. מעולם לא הייתה לי בעיה עם המין שלי; זה לא עלה בדעתי."

ההתעוררות שלי קרתה בסוף שנת 2019, כשיום אחד מתוך שיעמום הלכתי לראות מה אמרה מחברת סדרת ספרי 'הארי פוטר' שבגין דברים אלו זכתה למטחי שנאה על היותה "טרנסופובית". דיברו על זה הרבה בחוגים שהסתובבתי בהם, והחלטתי לראות בעצמי במה מדובר. ברגע שהתחלתי לבדוק בעצמי נפלתי למחילת הארנב

בלחתי הפיך

פרק ב: כריתת איברים בריאים

האם אפשר להחלים מדיספוריה מגדרית? כל המחקרים שבדקו זאת בעבר הראו שכ-80% מהילדים עם דיספוריה מגדרית מחלימים ממנה לאחר גיל ההתבגרות ולומדים לקבל את גופם כפי שהוא.

אולם בשנים האחרונות כמעט שלא נותנים לילדים תנאים להחלים. היום כאשר ילד מתחיל לדבר על הרגשת שייכות למין השני, לא מסבירים לו שזה מחוץ למרחב האפשרויות שלו, כיוון שאי אפשר לשנות את המין, כמו שהוא אינו יכול להיות ממוצא שוודי אם הוריו עלו מגרמניה, גם אם מאוד ירצה. במקום זה מעלים אותו על הרכבת שתחנתה האחרונה היא הפיכתו לטרנסג'נדר.

חלק מהנזקים אינם הפיכים, ולפי מחקרים הבלוקרים מאיינים את סיכויי ההחלמה מדיספוריה מגדרית. לא רק שהם אינם מרפאים דיספוריה אלא הם משמרים או מחמירים אותה

תמונה: שאטרסטוק

כל המחקרים שבדקו זאת בעבר הראו שכ-80% מהילדים עם דיספוריה מגדרית מחלימים ממנה לאחר גיל ההתבגרות ולומדים לקבל את גופם כפי שהוא. ואולם בשנים האחרונות כמעט שלא נותנים לילד תנאים להחלים

שלב א: מעבר מגדרי חברתי

ככיתה אחת בבית ספר יסודי ממלכתי-דתי בגבעת שמואל גילו הורי הילדים כי הם שותפים במה שמכונה 'מעבר חברתי' - תהליך שבו הסביבה והילד מעמידים פנים כי הילד הוא בן המין השני. רק שבמקרה שלהם איש לא יידע אותם שהם שותפים בהעמדת הפנים הזו. יום אחד הם גילו כי הבן שלומד בכיתה עם ילדיהם, לובש כיפה וציצית, הוא בעצם בת אשר "מזדהה מבחינה מגדרית כבן" (לשון בית המשפט). הנהלת בית הספר והפיקוח הארצי היו ערים לסיפור, אך הסתירו זאת מההורים.

עשרות הורים כתבו לראשי החמ"ד: "בידיעתכם ובאישורכם מופיעה לבית הספר למעלה משנתיים תלמידה המתחזה לתלמיד... עם תחילת שנת הלימודים נחשפה התחזות זאת... שיתוף הפעולה עם הכחשת המציאות האובייקטיבית ביחס למינה של התלמידה המחופשת לבן, בשל תחושותיה הסובייקטיביות, והנכפה על ידיכם על ילדיהם, מהווה פגיעה חמורה בהתפתחות הלימודית והחברתית שלהם".

עתירה הוגשה נגד משרד החינוך, הנהלת החינוך הממלכתי-דתי והעירייה בשם רבים מההורים, שביקשו שבית הספר יפעל לפי התקנון ולפי כללי ההלכה היהודית ויתייחס לבת לפי מינה או לחלופין יאפשרו להם להעביר את ילדיהם למוסד אחר. בית המשפט דחה את עתירתם.

המעבר החברתי אומנם נתפס כצעד תמים והפיך, כיוון שהוא אינו כולל שינויים כירורגיים ותרופות, אולם מחקרית וקלינית נמצא שהוא מאיין את סיכויי ההחלמה מדיספוריה מגדרית. השילוב של מסרים חוזרים ונשנים לאורך זמן שהם בכיוון ההפוך מהחלמה ומקבלה עצמית (לומר לילד שהוא בן המין השני בניגוד למציאות הגופנית), עם פער גדל בין המסרים הפסיכולוגיים של 'מין רצוי' לעומת הגוף שמתפתח לכיוון הגוף המצוי, יוצרים מצוקה פסיכולוגית הולכת וגוברת ומגבירים את הדיספוריה.

שלב ב: נטילת בלוקרים והורמונים

בדרך כלל השלב הבא של ילד כזה הוא נטילת בלוקרים, חומרים כימיים הגורמים לסירוס כימי. חומרים אלו עוצרים את ההתפתחות המינית הטבעית בקרב ילדים

ומונעים מהם את תהליך ההתבגרות המינית. בעבר ניתנו החומרים הללו גם לפדופילים ולעברייני מין למטרות סירוס, אלא שברוב המקרים הפסיקו לתת להם אותם מסיבות אתיות, כיוון שתופעות הלוואי של החומרים הללו חמורות.

לקירה בל אמרו שמטרת נטילת הבלוקרים היא רק הפסקה כדי לחשוב על המגדר הרצוי לפני שהגוף מתפתח, אולם בפועל חלק מהנזקים אינם הפיכים, ולפי מחקרים הבלוקרים מאיינים את סיכויי ההחלמה מדיספוריה מגדרית. לא רק שהם אינם מרפאים דיספוריה אלא הם משמרים ואף מחמירים אותה. במחקר שבדק זאת המשיכו כ-98% מהנוטלים בלוקרים לנטילת הורמונים של המין השני.

שלב ג: ניתוחים

השלב שמגיע בדרך כלל לאחר מכן הוא כריתת איברים בריאים ללא כל התניה בטיפול מלווה ממושך. אנשים חושבים כי הורמונים וניתוחים הם פתרונות קצה שמגיעים אליהם רק לאחר טיפולים ממושכים, אבל כפי שאפשר לראות בעדויות וגם בנתונים, נעשית בחו"ל כריתה של איברים בריאים, כמו כריתת רחם לקטינות, מבנות 15-16, ובאיברים אחרים אף מוקדם יותר. גם בישראל כבר כורתים איברים נשיים באופן פרטי כבר מגיל 14, ויש מטפלים שרושמים הורמונים בתוך פגישה יחידה אפילו לקטינים.

נדיר לראות מבוגרים בני 40, 50 ומעלה עם טענות מגדר ניגשים לכל פרוצדורות רפואיות שהן רוב המוסללים לניתוחים הם צעירים או אנשים במצב נפשי פגיע מאוד שאינם מבינים את המשמעויות של סירוס וכריתה ואינם מבינים לעומק שהם אינם יכולים לשנות באמת את מינם.

שפן ניסיונות

אולי תופתעו לשמוע, אבל אם יש מדינה שהיא מעצמה מבחינת מספר הניתוחים שמבטיחים לשנות מין, זאת איראן. זה לא נובע מליברליות אלא משום שהומוסקסואליות באיראן עשויה להוביל לעונש מוות, ולעומת החלופה האדם ומשפחתו מעדיפים את הניתוח. גם הנתונים ממרפאת המגדר בבריטניה מראים שיותר מ-80% מהצעירים שהופנו למרפאת המגדר נמשכו לבני מינם.

בישראל במקום להמתין שנים מספר שהילד ילמד לקבל את גופו לאחר גיל

עשרות הורים מגבעת שמואל כתבו לראשי החמ"ד: "בידיעתכם ובאישורכם מופיעה לבית הספר למעלה משנתיים תלמידה המתחזה לתלמיד... שיתוף הפעולה עם הכחשת המציאות האובייקטיבית ביחס למינה של התלמידה המחופשת לבן והנכפה על ידיכם על ילדיהם, מהווה פגיעה חמורה בהתפתחות שלהם"

נדיר לראות מבוגרים בני 40, 50 ומעלה עם טענות מגדר עושים פרוצדורות רפואיות בגינן. רוב המוסללים לניתוחים הם צעירים או אנשים במצב נפשי פגיע מאוד, שאינם מבינים את המשמעויות של כריתת האיברים ואינם מבינים לעומק שהם אינם יכולים לשנות באמת את מינם

תמונה: שאטרסטוק

קלי קינג: "עברתי שבעה ניתוחים, תסחיף ריאה, התקף לב כתוצאה מסטרס, אלח דם, זיהום חוזר שנמשך שבעה עשר חודשים, שישה עשר סבבי אנטיביוטיקה, ניתוח לשחזור זרוע, נזק לריאות, ללב ולשלפוחית השתן, נדודי שינה, הזיות, פוסט-טראומה, הוצאות רפואיות של מיליון דולר ואובדן בית, רכב, קריירה ונישואים"

קלי קינג: "למדתי בדרך הקשה שאם אדם חולה בגלל מצבו הטרנסג'נדר, רופאים ירימו ידיים ויגידו לו אחד משני הדברים האלה: 'טיפול מגדר הם ניסיוניים, ואין לי מושג מה לא בסדר' או 'את צריכה לחזור לרופאים שהזיקו לך מלכתחילה'."

קלי מספרת שהסיכויים הרפואיים שלה כוללים "שבעה ניתוחים, תסחיף ריאה, התקף לב כתוצאה מסטרס, אלח דם, זיהום חוזר שנמשך שבעה עשר חודשים, שישה עשר סבבי אנטיביוטיקה, שלושה שבועות של אנטיביוטיקה יומית בעירוי, ניתוח לשחזור זרוע, נזק לריאות, ללב ולשלפוחית השתן, נדודי שינה, הזיות, פוסט-טראומה, הוצאות רפואיות של מיליון דולר ואובדן בית, רכב, קריירה ונישואים. למרות כל זאת, אינני יכולה לתבוע את המנתח האחראי, בין השאר משום שאין קו מקובל בנזק או מקובל בנוגע לטיפול רפואי בטרנסג'נדרים."

או נלוו אליה, ובפועל לא נפתח דף חדש לחיים נפלאים כפי שמכרו להם. הגורם השני הוא הצטברות של נזק בריאותי לאורך השנים. שני הגורמים הללו מזינים זה את זה, כיוון שהנזק הבריאותי שחוה האדם מוכיח לו גם הוא שהגוף הביולוגי שלנו אינו מתיישר לפי הפנטזיה של 'נפש כלואה בגוף לא נכון'.

מיתוס מיעוט החרטה

למרבה הצער, יש מחסור אקוטי במחקר על נושא החרטה לאחר הניתוחים ונטילת ההורמונים, ויש התנכלות גדולה מאוד לחוקרים המעוניינים לחקור זאת. אחד מהם, ג'יימס קספיאן, עבר מערכאה לערכאה עד שנאלץ לפנות לבית הדין הבין-לאומי בהאג.

באחד המחקרים נמצא שרובם המכריע של המתחרטים, יותר מ-75%, לא עדכנו כלל את הגורם המטפל שהם מתחרטים, ורבים מהם מספרים שלא נשאלו על כך, ולכן החרטה שלהם אינה מדווחת בשום מקום.

עוד רכיב שיש לתת עליו את הדעת הוא זמן הבדיקה של תחושות החרטה. רבים חשים אופוריה ראשונית בתחילת הדרך. מחקר האורך השוודי הראה ששיא האובדנות מגיע כמה שנים לאחר התהליכים הרפואיים, ובמחקר אחר נמצא כי משך הזמן החציוני לחרטה הוא שמונה שנים. אם כך, מה מועיל מחקר שבודק את מצב המנותחים לאחר שנה-שנתיים אם החרטה הגדולה מגיעה שנים לאחר מכן? קבוצות תמיכה באינטרנט למתחרטים גדולות כיום בקצב מסחרר: עשרות אלפי צעירים נמנים בהן, ובכל חודש מצטרפים אליהן יותר מאלף איש. באחת הקבוצות יש נכון להיום יותר מארבעים אלף איש.

סיכון אחר סיכון

אחת המתחרטות המפורסמות בעולם היא קלי קינג (Kellie King). לדבריה, כשהייתה בת 42, אם לשלושה ומנהלת מכירות מצליחה ועטורת פרסים, החליטה להפוך לגבר, וכינתה עצמה סקוט ניוג'נט. היום קינג היא קולם הצלול של הסיכויים הרפואיים שהניתוחים הללו גורמים.

"סבלתי מסיכון רפואי אחר סיכון רפואי", סיפרה בריאיון לאגודה להגנה על זכויות ילדים, כפי שפורסם באתר Gender Dysphoria Alliance. "למדתי רמקור ראשון את האמת על הסיכון הרב

הצעירים אלא להפך: הסירוס והכריתה הם שמקצרים את תוחלת החיים.

במחקר היחיד עד כה שבדק אובדנות בפועל (התאבדויות) בקרב ילדים ונוער עם דיספוריה מגדרית, אותו ביצע פרופ' מיכאל ביגס מהחוג לסוציולוגיה באוניברסיטת אוקספורד, נבדקו כ-15,000 ילדים ונוער עם דיספוריה שפנו למרפאת מגדר בכריטניה בשנים 2010-2020. בכל אחת עשרה השנים הללו התאבדו רק ארבעה פונים מתוך 15,000, שהם 0.03%. עוד מחקר, יחיד באורכו, שבוצע בשוודיה, בדק את נתוני האובדנות לאחר הניתוחים. מהמחקר עולה כי כמה שנים לאחר הטיפול הכימי והכירורגים יש קפיצה במספר ההתאבדויות עד כדי פי תשעה עשר מהנתונים המקבילים באוכלוסייה הכללית.

מדוע יש עלייה חדה במספר מקרי ההתאבדויות כמה שנים לאחר הניתוחים? השערת היא שזו תולדה של שני גורמים. גורם אחד הוא שבשנים הללו המנותחים מבינים ששיקרו להם, ואי אפשר לשנות את המין אלא רק לעשות ניתוחים פולשניים שאינם משנים דבר מבחינת מינם. פעמים רבות לא נפתרה הדיספוריה לאורך זמן, וגם לא הבעיות שקדמו לה

פרק ג: מיתוסים נפוצים

מיתוס האובדנות

הדחיפות להעלות ילד או נער הסובל מדיספוריה מגדרית על מסלול מהיר למעבר חברתי ולתהליכים רפואיים של סירוס וכריתה נובעת מן הרעיון שאם לא נתערב רפואית ומהר, הוא יתאבד. דיסאינפורמציה זו גורמת לא רק להורים למהר לפעול בלי לחשוב, אלא גם לצעירים עצמם, והם ממהרים לעשות תהליכים רפואיים כדי שלא יהיו להם מחשבות אובדניות.

אלא שמחקרים שנערכו בתחום חושפים מציאות שונה בתכלית. למעשה, לא מניעת הניתוחים גורמת חלילה למות

במחקר היחיד עד כה שבדק התאבדויות בקרב ילדים ונוער עם דיספוריה מגדרית, נבדקו כ-15,000 ילדים ונוער שפנו למרפאת מגדר בכריטניה בשנים 2010-2020. בכל אחת עשרה השנים הללו התאבדו רק ארבעה פונים מ-15,000, שהם 0.03%

קבוצות תמיכה באינטרנט למתחרטים גדלות כיום בקצב מסחרר: עשרות אלפי צעירים נמנים בהן, ובכל חודש מצטרפים אליהן יותר מאלף איש. באחת הקבוצות יש נכון להיום יותר מארבעים אלף איש

תמונה: שאטרסטוק

קירה בל, צילום: מתוך ריאיון ל-SKY NEWS

קירה בל: "הייתי מבוגרת מבחינת החוק כשהנתיוחים התרחשו, ואני לא פוטרתי את עצמי מאחריות, אבל נדחפתי אל המסלול, מבלוקרים לטסטוסטרון ולנתיוח, בזמן שהייתי נערה עם בעיות. כתוצאה מהנתיוח, אם אוכל להביא ילדים לעולם, לעולם לא אניק אותם"

פסיכולוגית קלינית אחת בישראל אמרה לי כי פעם צעירים היו מתלוננים על סימפטומים כגון חרדה חברתית או דיכאון, והיום הם מגיעים כבר עם ה"אבחנה": אני א-בינארי, אני טרנסג'נדר וכדומה. לפי הנחיית משרד הבריאות הישראלי, משתמע שעל המטפל יש חובה לאשרר את האבחנה הזו

כבר עם ה"אבחנה", אני א-בינארי, אני טרנסג'נדר וכדומה. מה אמור המטפל לעשות במצב כזה? לפי הנחיית משרד הבריאות הישראלי, משתמע שעליו לאשרר את האבחנה הזו כדי שלא ייחשד שהוא עושה 'טיפול המרה'.

מהלך כזה לא תראו בשום מצב פסיכולוגי אחר. תארו לכם שתפקיד המטפל בהפרעת האכילה היה לאשרר

משקרים לילדים

בשם האידיאולוגיה הזו מבלבלים את הילדים עם מושג כמו מגדר, שגם מבוגרים מתקשים להמשיג אותו ומשמעותו משתנה שוב ושוב, ומצביעים על הבלבול כעל סימן לדיספוריה מגדרית. הם מזהים גם במצבים שכיחים סימן, כמו קושי בקבלת הגוף בגיל ההתבגרות. אם בן אוהב דברים שמזוהים סטראוטיפית עם בנות או להפך, גם זה סימן בעיניהם, ועוד שלל קשיים נורמטיביים משמשים להם סימן שיש לאותו צעיר דיספוריה מגדרית.

לאחר מכן מגיע השקר הגדול: משקרים לאותם צעירים שאפשר לשנות את המין, דבר שילדים ואנשים במצב פגיע נאיביים דיים להאמין לו, והנה יצרנו לאותם צעירים עם קשיים רגשיים פנטזיה שהם יכולים להתגבר על הקושי דרך סירוס כימי וכריתת איברים.

כשגורמים להם להאמין שהם יכולים לעבור למין השני, זה בפני עצמו מגביר בהם את הדיספוריה, כי זה יוצר להם מטרה שאיננה בת השגה. הפער שנוצר אצלם בין הרצוי למצוי שולח אותם עם השנים לעוד ועוד התערבויות כימיות וניתוחים בתקווה לסגור את הפער שאינו ניתן לסגירה.

פסיכולוגית קלינית אחת בישראל אמרה לי שהיא רואה בקליניקה הבדל גדול בשנים האחרונות: פעם צעירים היו מתלוננים על סימפטומים כגון חרדה חברתית או דיכאון, והיום הם מגיעים

לנשים של אוניברסיטת פנסילבניה שלחו מכתב אנונימי לאוניברסיטה ולפקידי הליגה. "מבחינה ביולוגית", הן טענו במכתב שהתפרסם בושינגטון פוסט, "יש לתומס יתרון לא הוגן בתחרות בקטגוריית הנשים, כפי שמעיד הזינוק ממקום 462, כשהתחרתה כזכר, למקום הראשון כנקבה. להישגים האלה היא לעולם לא הייתה יכולה להגיע כספורטאי גבר".

ההסתמכות על ההזדהות העצמית מולידה מקרים של גברים שנכנסים לכלא נשים, כולל עברייני מין שטוענים שהם נשים. יש לדעת כי הפרופיל הקרימינולוגי של גברים עם טענות מגדר נמצא דומה לפרופיל הקרימינולוגי של גברים המזדהים כנשים או חמור ממנו.

בסוף שנת 2019 נבדק כמה יושבים בכלא הבריטי על עבריינות מין, ואלו התוצאות: 3% מהנשים, 17% מהגברים ו-58% מהגברים המזדהים כנשים. נתונים דומים נמצאו בכלא הפדרלי האמריקאי, שבו האסירים היושבים על עבריינות מין הם 11% מהגברים ו-48% מהגברים המזדהים כנשים.

הנה כמה מקרים שמתרחשים מסביב לעולם עקב גישת Self-ID: אסירות נכנסות להיריון בכלא הנשים מאסירים שמזדהים כנשים; אסירות מעידות כי מאז הכניסו לכלא שלהן עברייני מין גברים שמזדהים כנשים הן עושות משמרות בלילה כדי לשמור זו על זו; ביותר ממדינה אחת היו במקלטי נשים מעשי אונס של נשים שאנסו אותן גברים שמזדהים כנשים והצטרפו למקלט; בבית חולים בבריטניה אנס מאושפז את אחת המאושפזות שאישפו עימה במחלקה. בסקוטלנד היה צורך במאבק משפטי כדי לאפשר לאישה שנאנסה ורוצה להיבדק על ידי אישה, לבחור שלא להיבדק על ידי גבר שמרגיש אישה, ועוד מקרים רבים שאין כאן מקום לפרטם.

כל אלו תופעות חדשות לחלוטין שקורות בחסותה של אידאולוגיית המגדר, שגורמת לתיעודן בחוק של התחושה הפנימית על פני המציאות הביולוגית.

היום בישראל כל אדם יכול לשנות את רישום המין שלו ברשומות המדינה רק על סמך הצהרתו. בישראל מותר היום לקטין בן 16 שקיבל אישור הורים לשנות את רישום מינו ברשומות

פרק ד: להגדיר את עצמי

בעבר היו קריטריונים חיצוניים ברורים כדי שאדם ייחשב טרנסג'נדר: אבחנה פסיכיאטרית או פסיכולוגית של דיספוריה מגדרית או ביצוע פרוצדורות רפואיות. היום אדם אינו חייב שתהיה לו אבחנה כזו או לעשות ולו פעולה כירורגית אחת; הוא אפילו אינו חייב לסבול מדיספוריה מגדרית.

לפי גישת Self-ID, אם אישה אומרת שהיא גבר, היא אכן גבר, וכן להפך; העיקר הוא התחושה ולא המציאות הביולוגית. לכן היום בישראל כל אדם יכול לשנות את רישום המין שלו ברשומות המדינה רק על סמך הצהרתו. בישראל מותר היום לקטין בן 16 שקיבל אישור הורים, לשנות את רישום מינו ברשומות.

תופעת ההגדרה העצמית ללא ניתוחים היא בעיקר של גברים בוגרים שרשומים כנשים. על סמך הניסיון במעט המדינות שאפשרו באופן חלקי או מלא לגברים להירשם כנשים, ובהן ארצות הברית, קנדה, אוסטרליה, אירלנד וסקוטלנד, גברים המזדהים כנשים נכנסים למלחחות של נשים, לכלא נשים, למקלטי חירום של נשים, למחלקות רפואיות ופסיכיאטריות של נשים ועוד.

במקום הראשון בשחייה

הכירו את סיפורו של השחיין שמזדהה היום כאישה ששמה לייה תומס. תומס שחה בנבחרת הגברים עד להתפרצות הקורונה. כמה חודשים לפני כן הוא החל בטיפולים הורמונליים, ולאחר הפסקה של שנה בתחרויות בעקבות הקורונה הוא החל לשחות בנבחרת הנשים בעונת 2021/22. מאז הוא קוצר שיאים שלא היו מנת חלקן כשהתחרה נגד הגברים ושובר את שיאי הנשים שבהן הוא מתחרה.

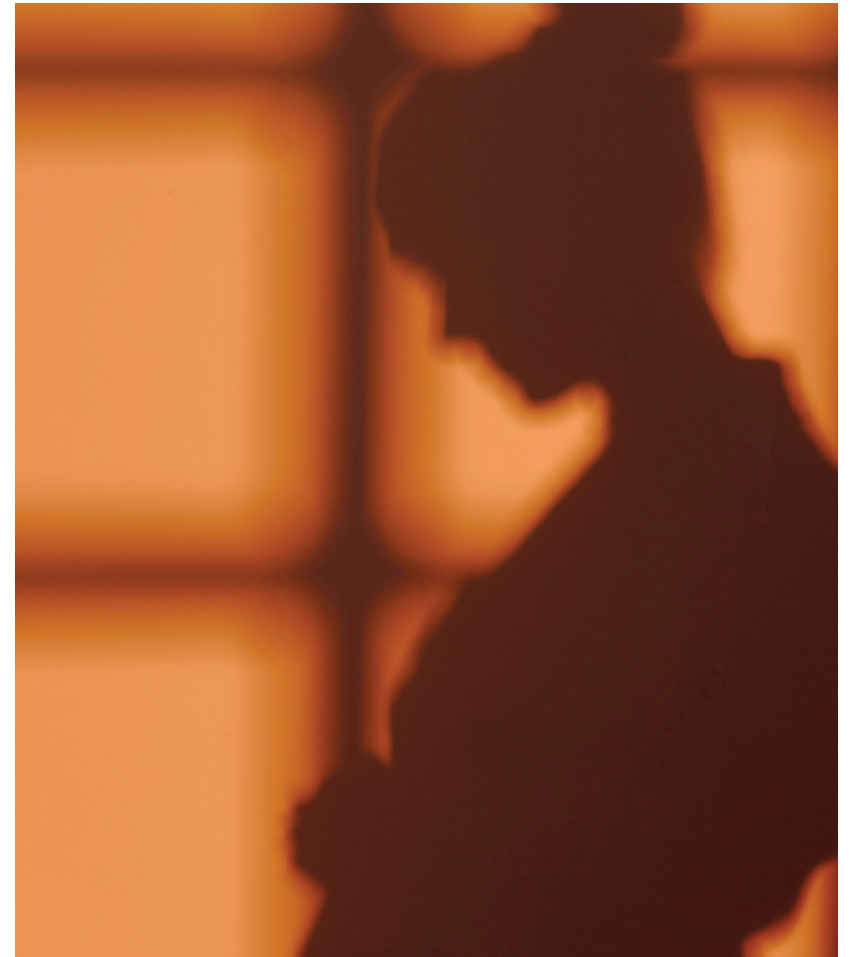
שש עשרה חברות מנבחרת השחייה

לייה תומס, צילום: ויקיפדיה/Iszac Henig

שש עשרה חברות מנבחרת השחייה לנשים של אוניברסיטת פנסילבניה שלחו מכתב לאוניברסיטה ולפקידי הליגה: "מבחינה ביולוגית יש לתומס יתרון לא הוגן בתחרות בקטגוריית הנשים, כפי שמעיד הזינוק ממקום 462, כשהתחרתה כזכר, למקום הראשון כנקבה"

בלתי הפיך

קירה בל: "כנערה לא יכולתי לדמיין את עצמי מביאה ילדים, אז אמרתי שאין לי בעיה עם כך שלא אוכל להביא ילדים. אבל עכשיו, כמבוגרת צעירה, אני מבינה שלא באמת הבנתי אז את ההשלכות של אי-פוריות. להביא ילדים לעולם זו זכות בסיסית, וייתכן שזה נלקח ממני"

קלי קינג: "אני מקווה לפתוח את הדלת לעוד טרנסג'נדרים ולהורים שיעמדו בביטחון מול אנשי מקצוע רפואיים ויגידו: לא, הילד שלי לא יעבור מעבר רפואי במהלך הילדות"

שהמטופלת אכן שמנה, אם כך היא מרגישה, גם אם היא בת-תזונה. מה היו סיכוייה להחלים במצב זה?

לפני כשנה מילאנו אני וכמה מחברותיי שאלון אינטרנטי בנושא "האם אתה טרנס?". כולנו ללא יוצא מהכלל קיבלנו המלצה לפנות למרפאת מגדר על ידי משפך שיווק אינטרנטי שמתחזקות גם מערכות המדינה.

ככלל, מערכות המדינה בישראל נכון להיום מעודדות מעבר חברתי. מתחת לרדאר, ללא דיון ציבורי, הגופים הציבוריים ומשרדי הממשלה נדרשים בכובד ראש ל-Self-ID ומעודדים מעבר חברתי, וברור שבאופן שלו ניצבים הסירוסים והניתוחים. קצרה היריעה מלתאר את מה שעובר על משרדי הממשלה, ותוכלו להתרשם מזה בכתובת זו: maavarim.org/policies.

ובכן, מצד אחד קיבלנו צעירים מבולבלים, ומצד אחר קיבלנו מערכת שבמקום לשמש להם עוגן של מציאות וסיוע ביצירת יכולת להבחין בין דמיון, רצון, פנטזיה ומציאות לצד עידוד קבלת

קלי קינג: "הורים, אתם צריכים לדעת שחוסמי הורמונים גורמים לנזק, הם אינם הפיכים, והשימוש בהם לילדים עם דיספוריה מגדרית אינו משפר את בריאות הנפש! אני מאמינה שאנשים יגיעו לכלא בקרוב על רשלנות רפואית חמורה"

גרסת דיסני

נחזור לקלי קינג, שהפכה לחוד החנית במלחמה נגד הסללת ילדים לניתוחים. "הפצצה שהציתה בי את השרפה הייתה התגלית בנוגע לתעשייה הרפואית, הדוחפת ילדים לעבור טיפול מגדרי רפואי", היא מספרת. "אני מקווה לפתוח את הדלת לעוד טרנסג'נדרים ולהורים שיעמדו בביטחון מול אנשי מקצוע רפואיים ויגידו: לא, הילד שלי לא יעבור מעבר רפואי במהלך הילדות."

"כשאדם מתחיל לעבור מעבר מגדרי, מספרים לו גרסת דיסני: דמיינו את עצמכם צופים בשמש השוקעת, נשענים על עץ ולוגמים תה קר. אפילו אני, שהייתי בת 42, לא הצלחתי לקלוט את הסיבוכים האפשריים, שכן תעשיית בריאות הנפש והרפואה גרמו למעבר להיראות פשוט, כאילו מדובר בלעיסת מסטיק. בכל פעם ששאלתי על החששות שלי הם נענו בביטול, וזה גרם לי להרגיש חסרת משמעות וילדותית. הייתי אישה בוגרת ומנהלת מכירות מצליחה; אם אני חשתי לחץ, לילדים ולמתבגרים אין סיכוי."

"אנחנו אומרים להם: משהו לא בסדר איתכם. אם רק תיקחו את חוסם ההורמונים הזה או תזריקו את ההורמונים האלה, תתאימו לסביבתכם. ואופס, אם אנחנו טועים ואתם לא טרנסים, אל תדאגו, הכול הפיך. במילים אחרות, אנחנו משקרים לילדים שלנו ולעצמנו כחברה."

"יש עוד שקר שאנשים מפיצים כשהם משתמשים בביטוי 'טרנסים לשעבר'". אומרת קינג. "האמת? לעולם לא אוכל לחזור להיות מי שהייתי. לעולם לא. המעבר הרפואי קבוע. נקודה! ההורמונים קבועים ויש להם השפעות מתמשכות; אין לנו מושג מה הולך לקרות לילדים הצעירים האלה, שייקחו אותם לשארית חייהם. אנו רואים ילדים בני 19 עם לב בגודל של בן 12, המגביל את חייהם, ובוגרים צעירים שהחלו לסבול מאוסטאופורוזיס מוקדם."

"הורים, אתם צריכים לדעת שחוסמי הורמונים, בלוקרים, גורמים נזק, הם אינם הפיכים, והשימוש בהם לילדים עם דיספוריה מגדרית אינו משפר את בריאות הנפש! אני מאמינה שאנשים יגיעו לכלא בקרוב על רשלנות רפואית חמורה."

"אני רוצה להזכיר לילדים האלה ולהוריהם: אושר הוא עבודה פנימית. ייתכן שההתמודדות בבניית החוסן לנוכח תחושת האי-נוחות קשה מאוד, אבל זה אפשרי."

מה לעשות?

ד"ר קרויטורו מציעה הצעות מעשיות:

- היות שאי אפשר לשנות מין מבחינה ביולוגית, יש לאסור את האפשרות לשינוי מין ברשומות, כדי שלא ייווצר נתק בין המציאות לרשומות, שמאפשר גישה גברים לכלא נשים, לספורט נשים, למלתחות נשים, למחלקות נשים בבתי חולים ועוד.
- יש לאסור פרוצדורות לא הפיכות בקטינים: מעבר חברתי, מתן בלוקרים, מתן הורמונים, כריתת איברים לקטינים.
- ילד שמרגיש שהוא בן המין השני, לא מבטלים את רגשותיו אך גם לא אומרים לו שזה הופך אותו לבן המין השני. זו התעלמות מגופו ומהמציאות. יש לומר לו שאכן יש ילדים שמרגישים כך, ולרובם זה חולף עם השנים, ולכן כדאי לחכות ולשים לב מה קורה להרגשה הזו על פני הזמן. בה בעת יש לטפל בבעיות הרגשיות האחרות הנלוות ברוב המוחלט של המקרים.
- יש לחייב טיפול פסיכולוגי ממושך, הסברים ממושכים על תופעות הלוואי וההשלכות (כולל בחינה לוודא הבנה) לפני כל התערבות רפואית בלתי הפיכה, מתן הורמונים או כריתות בבגירים. יש להוציא מסל הבריאות את הסירוסים והכריתות עצמם, כדי שלא יהיו חינוניים ונגישים.

קלי קינג: "יש עוד שקר שאנשים מפיצים כשהם משתמשים בביטוי 'טרנסים לשעבר'. האמת? לעולם לא אוכל לחזור להיות מי שהייתי. לעולם לא. המעבר הרפואי הוא קבוע"

בלתי הפיך

"נלחמים בצונאמי"

בתחילת שנת הלימודים הנוכחית הפיץ משרד החינוך מסמך המעודד את הצוות החינוכי לבצע מעבר חברתי בילדים ובני נוער במערכת החינוך. לפי מסמך זה, עדכון ההורים במעבר זה הוא אופציונלי. בחו"ל יש כבר לא מעט מקרים, ומספרם הולך וגדל, שבית הספר עשה לילד מעבר חברתי ללא ידיעת הוריו.

כדי להבין מה עובר ילד שמתחיל לדבר על שינוי מגדרי במערכת החינוך הישראלית, שוחחתי עם שירה (שם בדוי),

שירה: "כבר בהתחלה הילד מקבל משובים חיוביים מאוד. אומרים לו משפטים כמו 'זכותך לבחור אם אתה בן או בת'; או 'אתה תהיה אישה יפהפייה'. די מהר משנים גם את לשון הפנייה מזכר לנקבה ונותנים לו את כל הלגיטימציה ברשתות חברתיות. איזה סיכוי להבריא אנחנו משאירים לו?"

אימא מישראל שהילד שלה עבר תהליך כזה. "כבר בהתחלה הילד מקבל משובים חיוביים מאוד", היא מספרת. "הוא מקבל פידבקים חיוביים מיועצת בית הספר, מהמורים, מהחברים, מהרופאים ומהמטפלים הפסיכולוגיים - כולם בחגיגה של ממש! כולם גאים בו, תומכים בו ומעודדים אותו. אומרים לו משפטים כמו 'זכותך לבחור אם אתה בן או בת'; 'זו החלטה רק שלך'; 'אתה תהיה אישה יפהפייה'. די מהר משנים גם את לשון הפנייה מזכר לנקבה ונותנים לו את כל הלגיטימציה ברשתות החברתיות. איזה סיכוי להבריא אנחנו משאירים לו? "המצב בארץ נהיה מאוד גרוע", היא

שירה: "כל אזהרה מהורה מתפרשת כטרנספוביה, כל טיפול לא מאשרר חשוד כטיפול המרה. משכנעים אותם שמדובר בנייתוחים להצלת חייו של ילדם ומבטיחים הפי אנד, אף שבפועל ההפך הוא הנכון. ואף אחד לא מסביר על הסיכונים ועל תופעות הלוואי"

תמונה: שאטרסטוק

מספרת על הרצון להתנגד לזרם הזה. "אנחנו פעילים כמו במחתרת, מעבירים מידע זה לזה ומרגישים שנלחמים בצונאמי. בכל שכבה בתיכון יש ילדים טרנסים, ובבתי ספר לחינוך מיוחד יש מספר גדול במיוחד. היום ילדים בני 15 כבר לוקחים בלוקרים. בשלב הבא זה הורמונים, ומשם אין דרך חזרה.

"כל ילד יודע שכדי לעבור את הוועדה לשינוי מין מספיק להגיד את משפט הקסם 'תמיד הרגשתי בגוף הלא מתאים'", טוענת שירה. "להורים מסבירים שהילד נולד בגוף הלא נכון, ואם לא יזרמו עם דרישותיו, הוא יתאבד. כל אזהרה מהורה מתפרשת כטרנספוביה, כל טיפול לא מאשרר חשוד כטיפול המרה. משכנעים אותם שמדובר בנייתוחים להצלת חייו של ילדם ומבטיחים הפי אנד, אף שבפועל ההפך הוא הנכון. ואף אחד לא מסביר על הסיכונים ועל תופעות הלוואי.

"גם הורים שערים לבעיות מתקשים מאוד להתמודד עם התופעה, אז הורה שאין לו ידע בנושא אין לו סיכוי להוציא את הילד מההסללה הנוראית הזו, שתוביל אותו לאין-ספור ניתוחים, לעקרנות ולנכות ובקצה גם לאובדנות."

מאז ועד עולם

מאז ומעולם היו גם גברים 'נשיים' למדי ונשים 'גבריות' למדי. למעשה כל המין האנושי נמצא על הרצף בין התכונות המאפיינות סטראוטיפית גברים לאלו שמאפיינות נשים. במקום לראות בזה מגוון אנושי מבורך, אידאולוגיית המגדר מנסה לשכנע אותנו שיש אנשים שהם לא בסדר כפי שהם, וכל תחושה שלהם שאינה לפי הסטראוטיפ המגדרי דורשת תרופות, ניתוחים, סירוס וכריתה.

מאז ומעולם חיפש הנוער והות, הרגשת שייכות. פעם זה היה פאנק, גותיים ונוער ברזלים, אלא שכאן משכנעים אותו שמדובר בזהות מולדת, שמלמדת שהוא נולד בגוף 'לא נכון' שצריך 'לתקן'.

מאז ומעולם התקשו בני נוער, ובעיקר נערות, לקבל את גופם המשתנה בגיל ההתבגרות. ואולם היום בשל הקושי הזה נערים ונערות מוסללים לעצור את התהליך ההתבגרות ולכרות איברים.

מאז ומעולם היו שפע של מצוקות נפשיות שעשויות לגרום לתחושת ניכור מהגוף. החידוש של היום הוא המעבר

שירה: "גם הורים שערים לבעיות מתקשים מאוד להתמודד עם התופעה, אז הורה שאין לו ידע בנושא יש לו אפס אחוזים סיכוי להוציא את הילד מההסללה הנוראית הזו שתוביל אותו לאין-ספור ניתוחים, לעקרנות ולנכות ובקצה גם לאובדנות"

מעבודה על קבלת הגוף לסירוס כימי ולניתוחי כריתה.

גם הדיספוריה המגדרית אינה חדשה, אלא שלרוב זה היה שלב חולף. היום מצליחים להפוך אותה לשלב קבוע באמצעות מעבר חברתי משמר דיספוריה או באמצעות בלוקרים. גם הסיפוח הזוחל של עוד ועוד ילדים ונוער לקבוצה הסובלת ממנה חדש.

בחול"ל כבר נלחמים בנזקי אידאולוגיית המגדר ארגוני נשים וארגוני הומוסקסואלים ולסביות, שנפגעים גם הם מנזקיה, וכן ארגוני הורים, ארגוני חופש ביטוי ועוד.

בעקבות צבר המחקר שהראה כי התועלת של סירוס וכריתה אינה עולה על הנזק בטווח הארוך, חזרו בהן כמה מדינות באירופה - שוודיה, פינלנד ולאחרונה גם בריטניה - מהמדיניות המאשררת מגדר, מדיניות שבה ה'טיפול' בדיספוריה מגדרית הוא בלוקרים, הורמונים וכריתת איברים, ותופעת הסללת קטינים לסירוס וכריתה עוברת שימוע ובעקבותיו איסור עליה בעוד ועוד מדינות בארצות הברית, ובישראל? שקט דממה.

בימים אלו קמה קבוצת תמיכה להורים לא מאשררים, ונוסף עליה מוקמת קבוצת תמיכה למתחרטים ישראלים, בדומה לקבוצות הקיימות בחו"ל. אולי מהקבוצות האלה תקום תנועת המחאה; אולי מאזרחים שיוודעים כי יבוא יום שבו יעמידו אותנו לדין על ששתקנו כשסכין המנתחים השתוללה וחתכה את ילדינו. ■

drtalbiologicalreality@gmail.com

רוצים לדעת עוד?

- בלוג ישראלי שמנגיש מידע על נזקי אידאולוגיית המגדר בשפה העברית: עדויות של מתחרטים, עדויות של הורים, טורים של מטפלים, חדשות, דיווחים על מחקרים והפרכות מחקרים ועוד. אפשר למצוא בו גם עותק אלקטרוני של ספרה של ד"ר קרויטורו, 'התפכחות: אידאולוגיית המגדר - כל מה שלא סיפרו לכם אך כדאי שתדעו': gc-israel.org

- אתר שמרכז מחקר על מגוון היבטים של סירוס כימי וסירוס פיזי (מדיקליזציה) ומעבר חברתי לפי קטגוריות. מעודכן נכון למועד כתיבת מילים אלו לשנת 2021: www.statsforgender.org

- SEGM, העמותה למען טיפול מבוסס ראיות בדיספוריה מגדרית: segm.org

- אתר של ד"ר מרים גרוסמן, פסיכיאטרית יהודייה, שמנגיש מידע להורים עם ילדים עם דיספוריה מגדרית (אנגלית): www.miriamgrossmanmd.com

- האתר של הארגון של טרנסג'נדרים נגד אידאולוגיית המגדר שהקימה קלי קינג (סקוט ניוג'נט): www.trevoices.org

- מדריך עזרה עצמית להורים בשפה האנגלית: Maria Keffler / Desist, Detrans, & Detox: Getting Your Child Out of the Gender Cult